Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Missionsförbundet.

Swenska Missionsförbundets Tidning.

Augusti 1886.

Fjerde årgången.

Innehåll:

	Sid.
Missionsfesten i Betlehemskyrkan i Göteborg	85.
Lefnadsteckning af Lars Erik Högberg (med porträtt) . . .	89.
Missionen bland armenierne	91.
Missionsunderrättelser	95.
Söndagsskolan	96.
Redowisning af gåfwomedel (se omslaget).	

Stockholm,
Hemlandswännens tryckeri,
1886.

Missionsfesten i Betlehemskyrkan i Göteborg.

En särdeles betydelsefull missionsfest firades onsdagen den 4 augusti kl. 7 e. m. i Betlehemskyrkan i Göteborg i anledning deraf, att wåra missionärer skulle begifwa sig till sina missionsfält, dels till Kongo i Central-Afrika, dels till ishafskusten. På onsdagsmorgonen woro alla de utgående bröderne jämte missionsföreståndaren Ekman och missionär Pettersson samlade för att widtaga de sista anordningarna för afresan. Hela onsdagsförmiddagen upptogs med sådana saker, som hörde till den ekonomiska sidan, hwilken ju ock måste på ett omsorgsfullt sätt ordnas. Sedan derefter gemensam middag blifwit intagen hos kapten Rinman, hwilken godhetsfullt inbjudit samtlige missionärer jämte åtskillige andra wänner i sitt kära hem, firades längre fram på eftermiddagen gemensamt Herrens måltid. Det war en i sanning outsägligt dyrbar stund att tillsammans med de afgående bröderne få stilla sitt hjerta wid Jesu kärlek, särskildt sådan den framstår i hans lifs utgifwande i döden till wår frälsning och salighet, och att få åtnjuta den måltid, som han af innerlig kärlek till de sina instiftat för deras stadfästande i nåden och sanningen. En ljuflig frid låg utbredd öfwer den lilla barnaskaran, som utan twifwel kände sig stärkt att gå nya strider till mötes för Herrens saks framgång på jorden. I Jesu namn skall ock seger gifwas.

Längre fram på aftonen eller kl. 7 samlades man till en gemensam fest i Betlehemskyrkans rymliga och särdeles trefliga lokal. Tillträde dit war lemnadt endast åt missionens wänner, och icke få sådane hade der infunnit sig, icke allenast från Göteborg, utan ock från trakterna deromkring. Man torde med säkerhet kunna uppskatta de församlades antal till 1,500. Sedan pastor Torin från Jonsered öppnat festen med uppläsandet af Hes. 1: 15—18 samt med erinran om, huru Herren med stora hjul, med makt och kraft, går fram på de mest obanade wägar och winner, utan att hindras af något, de skönaste och härligaste segrar, uppläste hwar och en af de utgående bröderne ett bibelställe samt fogade dertill några egna ord. Först uppläste broder Westlind Matt. 10: 29—31: **Säljas icke två sparswar för en skärf? Och icke en af dem faller till jorden eder Fader förutan, men på eder äro till och med alla hufwudhåren räknade. Rädens derför icke; I ären mer wärde än många sparswar.** Han erinrade derwid, att Guds folk är i ett saligt förwar och att det icke ens är farligt att wistas bland de wilda hedningarne, då man har Her-

ren med sig. Särskildt uppmanade han missionswännerne att frambära Afrikas folk i bönen till Herren.

Derefter uppläste broder Nilsson Filipp. 1: 21: För mig är lifwet Kristus, och döden en winning. Han sade, att han wille göra denna Pauli bekännelse till sin egen. Att lefwa i och för Jesus är i sanning ett saligt lif; då blir döden en winning och ej något förskräckligt. Komma derför hwad som helst äro de dock lycklige, hwilka äro funne i Kristus.

Efter honom uppläste broder Hammarstedt Mark. 6: 30, 31: Och apostlarne församlades till Jesus och berättade för honom allt, både hwad de hade gjort och hwad de hade lärt. Och han sade till dem: Kommen allena afsides med mig till en öde trakt och hwilen eder något litet. Han erinrade om Jesu herdeomsorg om de sina, huru han ock tänker på att bereda dem hwila efter arbetet. Han framföll wigten af att hwila ut hos Jesus, om det skulle blifwa något rätt arbete. Hos honom är den rätta källan till styrka och uthållighet.

Broder Andreæ uppläste derefter ps. 80: 2—4: Israels herde wänd ditt öra till! Du som leder Josef såsom en fårahjord, du som tronar på Keruberna, träd fram i glans! Inför Efraim, Benjamin och Manasse uppwäck din makt och kom oß till hjelp. Gud upprätta oß och låt ditt ansigte lysa, så warda wi hulpne! Han framhöll, huruſom wi ej hafwa någon makt mot alla fiender, som möta oß, utom i Herren allena. Han förklarade ock, att han kände sig fullkomligt owärdig den nåd, som wederfarits honom, att han nu fick utgå till hednawerlden för att der begynna arbeta, och han war glad i medwetandet, att Herren will bära alla deras bördor. Derefter aflade negerynglingen Mavoſi på sitt språk ett enkelt och godt witnesbörd om hwad han redan funnit i Herren och förklarade, att det war hans innerliga åstundan att få lära ännu mera. Hwad han sade tolkades på swenska af missionär Westlind.

Sedan sålunda de bröder, som skulle afgå till Afrika, yttrat sig, aflade äfwen de bröder, som blifwit bestämde för ishafsmissionen, ett kort witnesbörd. Broder Karlsson uppläste Ef. 6: 10: För öfrigt mine bröder, blifwen starke i Herren och i hans starkhets makt. Han betonade derwid, att den egna kraften alls icke förslog att utföra det uppdrag, som de fått, utan de behöfde Herrens kraft. I hans kraft wille de ock nu gå för att predika Jesu Kristi evangelium för de folk, som ännu sitta i okunnighetens mörker.

Derefter uppläste Lydell 5 Mos. 33: 26—29: Ingen Gud är såſom din, o Jesurun! Han far öfwer himmelen till din hjelp och i sitt majestät på skyarne. En tillflyktsort är nutidens Gud, och nedåt sträcka sig hans ewiga armar. Han bortdref fiender undan för dig och sade: Utrota dem! Och Israel fick säkert bo i afstildt land. Jakobs öga blickar mot ett land med säd och win och hans himmel droppar af dagg. Säll du, o Israel! Hwar finnes ett folk, som du, frälst af Herren, din hjelps sköld och din stolthets swärd? Också skola dina fiender buga sig för dig, och du skall trampa på deras höjder. Han påpekade, att Israels fiender woro många och wäldige, men Gud halp dock sitt folk lyckligt igenom. Ingen Gud är såſom Israels

Gud, en stark Gud, som kan hjelpa i all nöd. Han war glad att få kasta alla bekymmer på Herren. Han war wiß derpå, att den Gud, som kunnat hjelpa Daniel i lejonkulan och de tre männen i den brinnande ugnen, äfwen skulle hjelpa dem, hwilka nu stodo redo att draga upp till ishafwet.

Som Swenska Missionsförbundets blifwande judemissionär, **Filippus Gordon**, samtidigt inträffade i Göteborg från sin resa till London, der han wistats twänne månader för att hämta erfarenheter angående judemissionens bedrifwande, så uppmanades äfwen han att aflägga något witnesbörd. Han uppläste derför Apg. 3: 19, 20: Bättren eder derför och omwänden eder, att edra synder må warda utplånade, på det att tider af wederqwickelse må komma från Herrens ansigte, och att han må sända den åt eder utkorade, Jesus Kristus. Han talade särskildt om de wederqwickelsens tider, som skulle inbryta, då Israel omwände sig och hyllade den redan komne Messias. Han uttalade ock sin egen hjertetro på den döde och uppståndne Kristus, hwilket gjorde på de församlade ett gripande intryck.

Här aflade således representanter för jordens tre stora folkfamiljer, uppkallade efter Noahs tre söner, Sem, Ham och Jafet, ett gemensamt witnesbörd om Jesus Kristus, werldens frälsare. Gordon representerade den semitiska folkstammen, Mavosi Hams barn eller negerracen och wåra swenske bröder Jafets efterkommande. Det war sålunda ett litet förespel till hwad som en gång i stort skall ske, då folk från nordan och sunnan och östan och westan skola stå lofsjungande inför Lammets tron, der det icke är jude eller grek, tjenare eller fri, utan alla ett i Kristus Jesus.

Slutligen stälde missionsföreståndaren **Ekman** ett afskedsord till de utgående bröderne. Han uppläste Apg. 20: 32: Och nu anbefaller jag eder, mine bröder, åt Gud och åt hans nåds ord, som förmår uppbygga eder och gifwa eder arfwet bland alla dem, som äro helgade. Han förklarade derefter, att det kändes ljuft och trygt i denna stund att få öfwerlemna de käre bröderne åt Gud, hwilken ensam förmår att lyckligt föra dem till deras bestämmelseort, och hwilken der skall wälsigna deras arbete i kärleken. Såsom han hittills burit dem på örnwingar, så skulle han ock i fortsättningen göra det. Han wille ock lägga på deras hjertan att allt fortfarande hålla sig till Guds nåds ord, detta ord som redan gjort dem till nya menniskor i Kristus Jesus. Genom detta ord skulle de för egen del warda mer och mer uppbygde i Herren, ett nödwändigt wilkor, om de med framgång skulle kunna werka för uppbyggandet af det lefwande templet i hednawerlden. Till slut påpekades det arf, som wäntar barnen efter arbetsdagens slut, hwilket ju borde uppmuntra dem att med tålamod hålla ut under alla beswärligheter, som alldeles wisst skulle möta dem under fullgörandet af deras wigtiga uppdrag.

Mellan föredragen afsjöngs en mängd sånger, accompangerade dels af orgel, dels af en qwartett messingsinstrument. Särskildt war det en sång, som war synnerligen gripande, hwadan man också måste sjunga den twänne gånger. Det war samma sång, som på det skandinaviska missionsmötet i Göteborg förliden höst ådrog sig en sådan uppmärksamhet. Den

sjunges solo med accompangement af en så kallad brumkör. Melodien är den samma som till den bekanta sången: "Herre, fördölj ej ditt ansigte för mig." Den omnämda sången lyder sålunda:

Seklernas wäkter så dröjande skrida,
Bleknande stjernor sitt ljus ännu sprida.
Hör, hwilken skälfwande, ångestfull suck går fram:
Kommer dag ej snart?
Kommer dag ej snart?"

Hedningars skaror så sucka och qwida,
Ropet om frälsning sig tränger så wida;
Herren ock fråga hörs: "Hwar är din broder — hwar?
Kommer han ej snart,
Kommer han ej snart?

Sörjande broder i palmernas skugga,
Morgonens dimmor re'n öfwer dig dugga,
Nattens oändliga mörker förswinna skall;
Kristus kommer snart,
Kristus kommer snart!

Ljus af Guds härlighet skall dig omhölja
Dödsdalens stränder skall lifsfloden skölja.
Tyst! hör der ljuder den sucken så klagande:
Kommer dag ej snart?
Kommer dag ej snart?

Pastor Lundén i Göteborg sjöng utom solopartiet till ofwan anförda sång äfwen en annan, som han först deklamerade. Wi wilja här meddela äfwen den senare. Den lyder sålunda:

Stå stark du ljusets riddarwakt
Kring segerfurstens fana!
Än har wår Jesus gränslös makt,
Än bryter han wår bana,
Än går han sjelf i spetsen för
Sin lilla kämpaskara
Och om du lefwer eller dör,
Du lika trygg kan wara.

En gång mot honom stormade
ju alla mörkrets makter,
Fast ensam han dock segrade
I mörkrets egna trakter;
Och fram han går mot ewigt ljus,
Och för en liten skara
Ur mörkret upp till fadrens hus,
Det sälla, underbara.

"Gå fram och segra i hans kraft",
Så ljuda lösensorden;
Och bättre lösen ingen haft
I striderna på jorden.
Han förer sjelf wår skara an,
Han swänger sjelf wår glafwen,
Och den wi frukta mest, skall han
Snart tysta uti grafwen.

Han är det; han, ja, ensam han,
Som förer wåra strider,
Och under denna fana man
Kan wänta bättre tider.
Snart wi den sista fienden
Ha sett till jorden falla.
För segerfursten skall blott se'n
En ewig lofsång skalla.

Sedan kapten Kollinins afslutat med bön, reste sig hela församlingen och uttalade högt öfwer de utgående bröderne: "Herren wälsigne eder och beware eder" o. s. w. Dermed war den enkla, men hjertgripande festen slut. Wi äro öfwertygade om, att den skall qwarlemna ett ljufligt minne såwäl i de utgående brödernes som i de hemmawarande missionswännernes hjertan.

Följande dag eller torsdagen den 5 dennes kl. 10 f. m. afreste de bröder, som skulle afgå till Afrika, med den store ångaren "Torsten" till London. Många wänner hade samlats för att bringa dem sitt sista farwäl. Då ångaren så småningom började att glida ut från stranden gaf missionsföreståndaren Ekman dem det sista minnesordet på wägen, nämligen Jesu ord till sina lärjungar: "Si, jag är när eder alla dagar intill werldens ändar." Wåra fem bröder, Westlind, Hammarstedt, Nilsson, Andreæ och

Mavosi, stodo, slutne i en liten brödrakrets, på däcket och bragte medels wiftningar de qwarstående wännerne sitt sista farwäl, till deß ångaren förswunnit ur ögonsigtet. Säkert är att i missionswännernes hjertan war en gemensam önskan och bön att snart få utsända en ny sådan laddning fridsbudbärare till det mörka Afrika.

På fredagen den 6 dennes klockan 1 middagen afreste bröderne **Karlsson** och **Lydell** med ångaren "Orlando" öfwer till Amerika för att på den wägen komma till Behringssund wid ishafwet. Äfwen desse bröder helsades wid sin afresa af många wänner, som med hjertligt deltagande följde dem på färden till detta nya missionsfält, som säkerligen kommer att kräfwa de allra största förnekelser och lidanden.

Till sist wilja wi nämna, att broder **Högberg med familj** afreste tisdagen d. 3 och broder **Höijer** torsdagen d. 5 dennes öfwer Petersburg till Kaukasien för att der fortsätta det redan påbörjade arbetet.

Låtom oß nu följa alla desse wåra bröder med wårt innerliga deltagande och wåra hjertliga förböner, så att det måtte blifwa en rik skörd af deras arbete!

Lefnadsteckning.

Wi wilja nu här nedan meddela en kort lefnadsteckning jämte porträtt af broder Högberg, som arbetat flera år i Ryßland och nu nyligen återwändt till sitt arbetsfält i Kaukasien.

Lars Erik Högberg är född i Nora socken af Örebro län den 18 december 1858. Hans fader war smed. Hans föräldrahem war enkelt och tarfligt, men stilla och lyckligt. De woro 10 syskon, af hwilka sex ännu lefwa. Ehuru hans föräldrar ej woro troende, blefwo barnen tillhållna att hafwa wördnad för Gud och för hans ord. Då wår broder Högberg såsom barn wid ett tillfälle åhörde en predikan om, att den rättfärdige är såsom ett träd, planteradt wid wattenbäckar, som bär frukt i sin tid, så uppstod i hans hjerta en innerlig längtan efter att blifwa just ett sådant träd. Småningom drogs han dock mer och mer ut i synden, till deß han war på det sjuttonde året. I trakten funnos inga troende; men de hörde dock talas om "läsare", hwilka wanligen betraktades som skrymtare och fariseer. Hans äldste broder kom wid denna tid till omwändelse och började samtala med sin yngre broder, och genom den förändring, som denne såg i sin äldre broders lif, blef han förwissad om religionens omskapande kraft. Han följde sin broder till de ställen, der Guds ord förkunnades, hörde, trodde och blef frälst. Detta skedde på sommaren 1875. Då ännu en af hans bröder blef troende, började de att samlas till små böne- och samtalsmöten.

Efter någon tid började han i förening med sin broder hålla söndagsskola och fick derigenom en wälsignelserik werksamhet bland barnen. Men det skulle ej

stanna derwid. Guds folk började uppmana honom att tänka på att wid någon missionsskola utbilda sig för egentlig missionswerksamhet. I sådan afsigt inlemnade han derför sin ansökan till missionsskolan i Kristinehamn, der han intogs wid höstterminens början 1877 och der han qwarblef till wårterminens slut 1879.

Jesus med de ryssar, som kommo i hans wäg. I många hänseenden har Gud ock wälsignat hans arbete på detta stora missionsfält. Den dagen, som skall göra allt klart, skall ock wisa, att hans arbete i Petersburg ej warit fåfängt.

Emellertid beslöto Swenska Missionsförbundets ombud att låta Högberg tränga

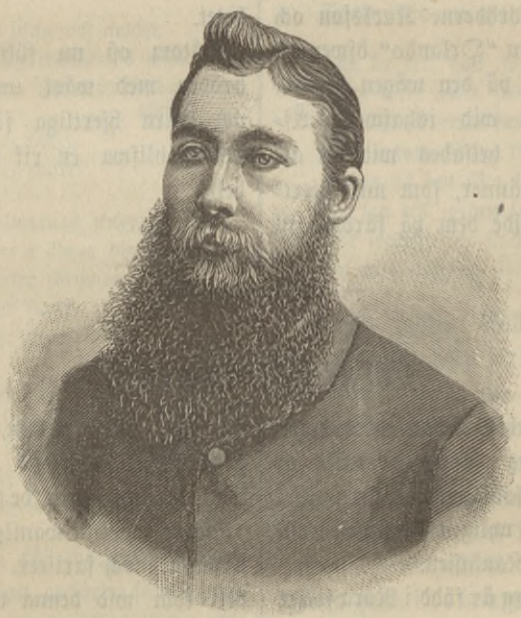

Lars Erik Högberg.

Efter att en tid hafwa wistats i hemlandet och werkat i Wermlands finnskogar, afskildes han för missionskallet d. 2 augusti 1880 och afsändes till Ryßlands hufwudstad, Petersburg, för att der börja ett evangelisationsarbete bland swenskar och swensktalande finnar. Under tiden lärde han sig äfwen ryska språket och kunde derigenom blifwa i tillfälle att samtala om Guds frälsning i Kristus widare in i Ryßland. Målet för hans resa blef Kaukasien. Han anlände till Lenkoran, en stad i närheten af Kaspiska hafwet, den 1 november 1883. Der fick han göra bekantskap med en widt utbredd rysk sekt, kallad malakaner, bland hwilka han werkat ej utan framgång. Dels till följd af mycken förföljelse från myndigheternas sida och dels till följd af det osunda klimatet i Lenkoran måste Högberg

till sist lemna denna plats, och han begaf sig då till Schemascha. Denna resa företogs i april 1885. Der är ett helsosammare klimat och ett större werksamhetsfält bland ryssarne. Emellertid möttes han äfwen der af ett kraftigt motstånd från fiendernes sida, som dock icke kunde hindra honom från att utså den goda säden. Men som Högberg under flere månader lidit af klimatfeber och deßutom ådragit sig en allwarsam förkylning, som hotade att alldeles nedbryta honom, så beslöt komitén att hemkalla honom tills widare. I sällskap med sin familj hemkom han i september förlidet år. Under wistelsen i hemlandet har dock hans helsa wäsentligen förbättrats, hwadan han nu återwändt till sitt förra arbetsfält. Han jämte hans familj afreste dit tisdagen den 3 dennes. Mer och mer har hans håg blifwit wänd att arbeta bland tartarerne der nere. Herren skall ju ock wisa wår broder det arbetsfält, der han will, att han skall werka. Hwile Guds wälsignelse i rikt mått öfwer arbetet i Kaukasien, och måtte många kärfwar derifrån blifwa inbergade i Guds lada!

Missionen bland Armenierne.

V.

Den ädle, evangeliskt sinnade katolikus Narses war nu död, och patriarken Matteus från Konstantinopel blef wald i hans ställe. Då hoppades evangelii motståndare att winna framgång. Sarkis ansåg det nu klokast att draga sig tillbaka från de offentliga sammankomsterna, emedan de förra anklagelserna på honom lätt kunde ånyo upptagas af den nye katolikus. En troende man, den oförskräckte Rustam, trädde nu i spetsen för de evangeliske. Han blef kallad inför biskopen. Emottagen med några dugtiga örfilar, så att han föll omkull, sparkad och skymfad, fick han till sist hufwud och kinder sönderslagna af hans helighets tunga toffel. Men Rustam slog igen med andens swärd, Guds ord. Han sade: "En biskop höfwes ej att slåß" (1 Tim. 3: 3), såsom det står i den armeniske bibeln. Häröfwer uppflammade biskopens wrede ännu mer, och han lät kasta honom i fängelse för att utan ransakning förwisas. De werldsliga myndigheterna woro dock ej williga att gå biskopens ärende. Fängelsedirektörens fru m. fl. bönföll hos myndigheterna om Rustams frihet, och efter 5 weckor war han åter på fri fot.

Nu syntes förföljelsen för ett ögonblick wika. På de troendes begäran medgaf man, att Guds ord skulle få föreläsas i kyrkorna, och till och med Sarkis predikade i en sådan för stora menniskoskaror. Detta egde rum i augusti 1856. Men redan i september förklarade presterne, att den heliga bygnaden i fortsättningen ej finge anwändas för slika möten, och att nästa möte måste hållas i skolhuset, hwilket ock skedde. Biskopen predikade nu öppet emot kättarne, och i samtal woro de nästan alltid utsatte för presterskapets skarpa tungor. De förnekade, sade man, jungfru Marias medlareskap, föraktade kyrkan och de helige

m. m. Församlingen uppmanades att hjelpa till med ogräsets utrensande, och de af kätteriet angripne upptecknades. Till några rike och förnäme tog man dock hänsyn och utströk dem ur förteckningen. I oktober afgaf biskopen berättelse till Etschmiatzin, att kätteriet i Schemascha fattade allt fastare rot. Antalet af de "förwillade" hade stigit till 100, och deras anförare war Sarkis. Man måste göra en ände på dem alla, tillintetgöra Sarkis' skola samt bestraffa de djerfwaste; sedan skulle nog de öfrige stingra sig af sig sjelfwe.

Då de den 3 nov. skulle samlas i sin wanliga lokal, funno de den på biskopens befallning stängd. Twänne af bröderne gingo då till biskopen och frågade efter orsaken till detta kränkande tillwägagående. Denne swarade: "I fån icke widare samlas. Wi äro armenier, wi hafwa kyrka och gudstjenst. Woren I ock armenier, så woren I dermed tillfreds". (En af de största förnärmelser för en armenier är att förneka honom hans medlemskap i fädernestammen.) De inwände, att han icke skulle tänka, att det skulle lyckas honom att på sådant sätt rifwa Guds ord från dem. Inga hotelser, straff och förföljelser skulle kunna hindra dem från att betrakta det. Wi älska, sade de, Guds ord mera än allt, hwad wi eljes ega. När man will borttaga detta från oß, så låta wi icke blott wår förmögenhet, wåra hus och barn fara, utan kyrkan sjelf, som oß förföljer.

Uppmuntringar kommo de troende ock till del utifrån. Så hade Sarkis besök af general Hasan Bey från Tiflis — en muhammedan — hwilken begärde få höra något om den nya sekten. Det är ingen ny sekt, sade Sarkis; det är den samma gamla sekt, som har warit i 1859 år, hwilken ock kommer att förblifwa. Generalen war en bereſt man och gaf tillkänna, att han wäl kände till werldens religioner, och tillade, att den sanna tron war den lutherska. Min herre, sade Sarkis, wi äro inga lutheraner, utan sanne evangeliske kristne. Hurn många anhängare har du? frågade generalen widare. Sarkis swarade: Jag har inga anhängare, men jag har några gudfruktige jemlikar, tillsamman med hwilka jag läser Guds ord. Derför att wi icke lefwa ett förderfligt lif tillsamman med werldsbarnen såsom tillförne, skymfas wi och hållas för en ny sekt. Generalen fortfor, sägande: Öfwer allt talas det om eder, att I ären omkring 400? Sarkis swarade: Gud gifwe, min herre, att wi wore så många; men ledsamt nog äro wi mycket få. Wårt antal söker man förstora, för att menniskorna så mycket mera skola förtala och fördöma oß. De weta dock icke, att de dermed blott intala oß mod. Wid ett annat tillfälle frågade generalen twänne evangeliske ynglingar, om de hörde till de gamle eller nye armenierne. Då han erhållit deras frimodiga swar sade han: Waren wid godt mod, jag är ock en af eder. I ären på den rätta wägen.

Till och med katolikus syntes för tillfället wid denna tid wänligare stämd emot de evangeliske. Under ett besök i Tiflis besökte honom en högt stående armenisk tjensteman, hwilken sade: Schemaschinerne äro nästan alla affällige från wår kyrka och läsa oupphörligt evangelium. Hwad läser du då? frågade katolikus. Romaner och historier, swarade tjenstemannen. Är då evangelium sämre än de skändliga böcker du läser? Låt

dem fortfara att läsa evangelium, sade han. Men de förstå det icke och förderfwa sig dermed, inwände man. Evangelium, sade katolikus, är icke swårt att förstå. Gud gifwe, att alla måtte läsa det! Det de förstå deraf är nog, och hwad de icke förstå, derom må wi underwisa dem, ty det är wår pligt. Dessa katolikus' ord gingo sedan från mun till mun.

Förnämligast hade wännerne att tacka Gud för denna wänligare stämning, som kommit dem till del, ty han hade genom en owanlig händelse bragt motståndarne ur fattningen. Han hade nämligen sändt en kraftig jordbäfning, som inom några ögonblick ödelade Schemascha. Detta skedde den 30 maj 1859 kl. $^1/_2$ 5 e. m. Förstörelsen war stor. Omkring 200 menniskor lågo döda under ruinerna, och öfwer allt hördes jämmer af de ännu lefwande sårade och lemlästade. Med detta allt, skrifwer Sarkes den 29 juli, har Herren krossat hjertana och beredt dem för Guds ord. Presterne äro nu stumma, emedan de öfwer allt blifwa motsagde, då de söka förtala oß. Det hade måhända gått helt annorlunda med oß, om Herren icke slagit isär hufwudena. Den fallne fienden har nu fullt upp att göra med sig sjelf, att förbinda sina egna sår. Herren ware tack för hans hjelp och räddning! Bröderne hade nu nästan öfwer allt fri tillgång för att predika evangelii glada budskap och många blefwo frälste.

Så småningom uppstod en kristen församling med en evangelisk inrättning. Så beslöts 1860 i januari, att man skulle i enlighet med det apostoliska föredömet, aflägga en friwillig allmosa för Herrens sak. Då de för första gången öppnade sina offerlådor, befunnos deri ligga 124 rubel och $66^1/_2$ kopek. Dessa medel anwändes nu till åtskilliga kristliga ändamål.

Under tiden hade de evangeliskes hufwudsakligaste motståndare, biskopen, en okunnig menniska och wän af win och allehanda köttslighet, hwilken sökt ställa sig in med katolikus genom sitt nit mot kättarne, blifwit befordrad från Schemascha. Hans efterträdare hade tydligen fått tillsägelse att förhålla sig wisligt i förhållande till de evangeliske; men genom hans kristusfiendtliga sinne bragtes deras sak derhän, att klyftan mellan dem och moderkyrkan blef ohjelpligt förstorad. Redan i sitt inträdestal lät han i förhållande till de evangeliske icke fattas sidohugg. Han fröjdade sig att wara den schemaschinska församlingens herde. Han skulle troget wårda sina får och bortjaga ulfwarne, ty olyckligtwis fans det ulfwar i fårpels, menade han, midt i församlingen. Han skickade ock jägare efter dessa förmenta ulfwar, derigenom att han skickade polisen på dem. Äfwen kallade han Sarkis till sig och bjöd honom penningar, om han skulle upphöra att hålla möten. Men då Sarkis med owilja bortwisade ett sådant anbud, hotades han med den andeliga domstolen. Biskopen skulle strax resa till Etschmiatzin och framlägga saken der för patriarken, ty så fick det ej wara. En broder sade då till biskopen: "Helige fader, wi hafwa här i denna stad lefwat i högmod, hor och fylleri under wild musik och syndig sång, gått klädde i fåfänga kläder och tillbragt tiden med kalasande. Den heliga söndagen brukade wi endast för wår lastbara liderlighet och till wårt kötts förnöjelse. Hwar woro då wåra

andlige? Ingen frågade efter oß eller förmanade oß, ehuru wi lefde i dårskap. Ja, de woro sjelfwe icke bättre. Nu, Gud ware ewigt pris, har Gud sjelf sökt och funnit oß. Han har lärt oß att känna oß sjelfwe och sitt lefwande, ewiga ord. Han har öppnat wåra andeliga ögon, att wi kunna skåda djupt in i wåra skändligt bedragna hjertan. Jag talar sanningen såwäl för Gud som för eder och frukttar ej ware sig för eder eller för katolikus. Woren I andlige, såsom I skullen wara, så borden i fröjdas öfwer oß. Om I egen den helige Ande, så måsten i finna, att den helige Andes eld är äfwen i mig. Biskopen kunde ingenting inwända emot denna fria bekännelse, utan sade honom, att han må fortfara att läsa Guds ord, men han borde äfwen gå i kyrkan och icke tala emot henne.

I början af 1861 kom befallning från Etschmiatzin, att presterne skulle anteckna de oförbätterlige kättarne i sina församlingar och insända namnen på dem. Detta skedde. Namnens antal uppgick till 73. Djefwulen lyckades äfwen i sina stämplingar mot de evangeliske på ett annat sätt, som mycket bekymrade dem. I Derbent wid Kaspiska hafwet lefde wid denna tid en ung prestson från Schuscha wid namn Daniel Gukaroff. Denne stod i wänskapligt förhållande och liflig korrespondens med Sarkis. Wid ett besök i Schemascha hade han blifwit wunnen för evangelium, läste ifrigt bibeln och hade i den första kärlekens eld samlat en liten grupp sökande själar omkring sig i nämda stad. Denne Daniel kom åter till sin fädernestad Schuscha. Der lefde han en tid under mycket begabberi för sina kätterska åsigter. Slutligen lyckades det några fiender få honom att bryta med wänskapen till Sarkis och hwad som war ännu wärre, till sanningen sjelf. I sällskap med en man, hwilken Sarkis säger sig i 30 år känt som en sanningens fiende, kom Daniel till Schemascha och öfwerlemnade till biskopen så wäl de böcker som de bref, hwilka han bekommit från de evangeliske. Herren will alltså göra oß uppenbara, skrifwer Sarkis. Wåra suckar och tårar tränga sig nog in i hans fadershjerta, och wi hoppas, att han äfwen räddar oß utur denna fara, ty han har sjelf gjort oß uppenbara.

Den 19 februari lät biskopen kalla till samman stadens inflytelserikaste innewånare och sökte öfwertala dem att wara honom behjelplige wid Sarkis' utwisande ur staden. De förklarade dock sin neutralitet i denna fråga och wille hwarken hjelpa eller förhindra honom. Kunde han ensam åstadkomma någonting, så stod det honom fritt.

Efter påsken reste biskopen till Etschmiatzin, tog äfwen med sig de till honom öfwerlemnade brefwen och böckerna för att förewisa den heliga synoden och katolikus. Derwid anmärker Sarkis: Det är nu försent att förhindra oß, ty Herren förmerar dag för dag sina kämpar och bekräftar sitt ord på oß. Wåra enträgna, enfaldiga böner tränga sig igenom alla moln och skyar upp till himmelen. Wåra barnsliga och innerliga berättelser om den helige Andes werk i Schemascha skola äfwen biskoparne i det stora klostret Eschmiatzin nu få läsa. Inwånarne här wänta nu med stort begär att få höra en dom öfwer oß från Etschmiatzin. Herren rädde oß från allt ondt.

Folkets wäntan blef ej lång. Biskopen kom snart åter, och pingstdagen uppläste

han från predikstolen katolikus' dekret, enligt hwilket kättarne i Schemascha uteslötos från den armenisk-gregorianska kyrkan och författes i bann. Ingen prest skulle wåga döpa deras barn, wälsigna deras äktenskap eller begrafwa deras döda.

Då nu bannlysningen hwilade öfwer dem, war det ej underligt, om de fruktade det wärsta. Wi känna till den lätt upprörda österns pöbel från apostlagerningarne. Bearbetade af en rå prestliga, kan detta lättrörda element låta Jesu witnen än i dag få uppleswa de erfarenheter, som Paulus fick göra. Wåra bröder undslippo dock lindrigt, ehuru ej alldeles. Prester och lekmän skymfade dem öfwer allt, gatpojkarne släckte sin harm på dem, och Sarkis m. fl. lofwades prygel. En broder blef ock öfwerfallen och undkom knapt med lifwet, men med sönderslaget hufwud och med afbruten arm.

Under detta förtryck wände de sig först under bön till Gud till guvernören, som hade sitt säte i Baku, sedan till ståthållaren i Tiflis och sist till kejsaren sjelf. Deßutom lades saken fram för andra mäktiga personer genom för de evangeliskes sak warmhjertade och högtstående män. Bland dessa befann sig von Krusenstern, civilförwaltningens chef i Kaukasien, och generallöjtnanten och ryttmästaren von Minkitz. Äfwen lades ståthållaren, furst Barjatinsky, de evangeliskes sak på hjertat genom konung Wilhelm af Würtemberg. Von Krusenstern fordrade en förklaring från katolikus i afseende på hans åtgärder med de evangeliske och försäkrade att, så snart denna skulle komma, den måste låta huru som helst, katolikus skulle nödgas återtaga sitt bann. Han skulle deßutom få sig en tjenlig förödmjukelse. Men katolikus wißte bättre. Han lät helt enkelt regeringen wänta förgäfwes på någon förklaring. Katolikus fordrade fastmer Sarkis' och twänne andra bröders utlemnande till Etschmiatzin, men Krusenstern, förargad öfwer kyrkofurstens trotsighet, swarade helt enkelt: Wi skicka dem ej.

Missionsunderrättelser.

För några år sedan öfwerenskom man inom det sällskap, som werkar för Kina Inland Missionen att bedja Gud om 70 nya arbetare för åren 1882—1884, och innan år 1884 hade gått till ända, hade Gud gifwit utöfwer det, som man hade begärt. Nämda år uppgick antalet af de missionärer, som tillhöra detta sällskap, till 129, utom 34 gifta qwinnor, och sedan har detta antal betydligt förökats. Bland de personer, som under år 1885 ställde sig i missionens tjenst, war äfwen en rik studerande wid namn Studd, som begärde att få skänka missionssällskapet sin stora förmögenhet, som uppgick till omkring 2 millioner kronor. Men sällskapets ledare, Hudson Taylor, wille icke mottaga denna gåfwa. Då behöll den unge Studd kapitalet, men förordnade, att räntorna skulle lemnas till Kina Inland Missionen. Sjelf wille han icke hafwa mera deraf eller blifwa behandlad på annat sätt än de öfrige af sällskapets missionärer.

Söndagsskolan.

Denna wigtiga gren af den inre missionswerksamheten har på senare åren tillwunnit sig en berättigad uppmärksamhet inom wårt land. Äfwen Swenska Missionsförbundet har ansett sig böra göra något för söndagsskolmissionen, hwadan ombuden wid sista årsmötet beslöto att tillsätta en särskild söndagsskolkomité, hwars ledamöter äro följande personer: J. B. Gauffin, Upsala, Fr. Engelke, Halmstad, A. P. Larsson, Stockholm, P. Kjellström, Gefle, J. Nywall, Jönköping, K. A. Palmqwist, Landskrona och A. W. Ljunggren, Göteborg.

Man enade sig ock tills widare om följande förslag till stadgar:

1:o) Att Swenska Missionsförbundets ombud årligen wälja en söndagsskolkomité eller utskott, bestående af sju nitiska söndagsskolwänner.

2:o) Att söndagsskolutskottets uppgift blifwe att i olika delar af landet anordna större söndagsskolmöten och wid dessa hålla underwisande och uppmuntrande föredrag och samtalsmöten, hwilka kunna tjena söndagsskolsaken till fromma, att derjemte werka för att nya söndagsskolor upprättas samt att föreningarna och församlingarna sammansluta sig till distrikt- och kretsföreningar, att, så widt ske kan, här och der anordna öfningskurser för söndagsskollärare och lärarinnor samt att i förening med öfriga missionssällskap inom landet rådgöra om för alla söndagsskolor wigtiga frågor.

3:o) Att enskilda söndagsskolor, eller, der sådana finnas, distrikts- och kretsföreningar till söndagsskolutskottets ordförande före mars månads utgång insända en kort årsberättelse eller uppgift om lärarnes och barnens antal i söndagsskolorna.

4:o) Att i Swenska Missionsförbundets räkenskaper, ett särskildt konto upplägges för söndagsskolmissionen.

5:o) Att i den mån medel till denna werksamhet inflyta förbundets ombud må wid årsmötet wälja lämplige söndagsskolmissionärer eller reseombud. Dessas uppgift ware att besöka de särskilda söndagsskolorna, hålla föredrag för barnen och de äldre rörande söndagsskolan, bilda nya söndagsskolor och i allmänhet lifwa och elda till werksamhet för de unges frälsning.

6:o) Söndagsskolmissionärerne åligge widare att föra dagbok öfwer sina resor samt före mars månads utgång till utskottets ordförande insända en kort berättelse om deras werksamhet.

7:o) Öfwer söndagsskolwerksamheten under året afgifwer utskottet en skriftlig redogörelse, hwilken intages i Swenska Missionsförbundets årsberättelse.

8:o) Söndagsskolmissionärernes resturer bestämmas af söndagsskolutskottets ordförande i samråd med söndagsskolmissionerna.

Början är således gjord till en mera ordnad söndagsskolwerksamhet inom Swenska Missionsförbundet. Måtte missionswännerne understödja denna wigtiga werksamhetsgren med sina böner och med sina gåfwor, hwilka torde insändas till Swenska Missionsförbundets expedition, Stockholm, då medlen redowisas i denna tidning.

Redowisning

af till Swenska Missionsförbundet influtna gåfwomedel under juni månad 1886.

Utan uppgifwet ändamål.

Gm E.. J. Ekman gm P. Hellström från Alsta af miss.-wänner 20 kr., ett löfte åt Herren, Malmö, 25 kr., koll. i Kristinehamns miss.-hus 56 kr., af P. A. Jansson, Bäckegrufwan, Ramsberg, ett löfte Herren 5 kr., af onämd 500 kr.; s:a 606 kr. Gm Fr. Grufman af Märsta och Hagsteruds miss.-fören. 60 kr. Gm N. Löfgren, Norrköping, af Sofia Karlsson ur en sparb:a 5 kr. Gm Emil Eriksson fr. församl. i Liljedahl 100 kr. Gm Joh. Bergman, Fagersta bruk, fr. Westanfors' friförsaml. 15 kr. Af Adelaide 10 kr. Af J. P. 5 kr. Gm Per Jönsson fr. miss.-wänner i Tjörnarp 50 kr. Gm Sw. Johansson, Jönköping, af onämd 2 kr. Gm E. J. Ekman af onämd 500 kr. Gm Swen Mårtensson, Fridhem, Södsdala, fr. Norra Mellby arb.-fören. 50 kr. Gm Thorsén, Enköping, fr. ev. brödraförsaml. derst. 28 kr., Hjelstaholms miss.-fören. 10 kr.; s:a 38 kr. Af C. J. Gustafsson, Löfwiken, Haurida, ett löfte Herren, 10 kr. Gm A. P. Persson, Tolskepp, fr. Wånga friförs. 35 kr. Gm Nils O. Olsson, Nysund, af onämd 3 kr., Lina Håkansson, Qwistbro, 2 kr.; s:a 5 kr. Gm E. J. Ekman af onämd 500 kr. Gm J. Sköld koll. i Långshyttan den 23 april 21 kr. Gm Joh. Lindholm, Bofors, koll. i Fellingsbro den 11 juni 22: 89, d:o wid möte i Finåker den 14 juni 18: 21; s:a 41 10. Gm N. A. Lundström af Sundswalls brödraförening 65: 86. Gm A. E. Karlsson af Maria ett löfte Herren 10 kr. Gm E. J. Ekman af onämd 500 kr. Gm L. J. Nordqwist fr. Walö kristl. församl. 25 kr., koll. i Sneslinge miss.-hus i Börstil den 14 juni 10: 75, fr. Berkinge syskonfören. 50 kr.; s:a 85: 75. Gm A. P. Thorell, Smedsbo, af Tärna miss.-fören. koll. under 1885 i dec. 3: 51, d:o under 1886 d. 3 jan. 4: 29, d:o d. 7 febr. 3: 50, d:o d. 7 mars 4: 83, d:o d. 4 april 4: 29, d:o d. 2 maj 2: 70, d:o d. 30 maj 19: 40; s:a 42: 52. Gm O. Jonsson, Påboda, fr. Söderåkra friförsaml. 50 kr. Af J. A. Nilsson, Fällinge, Smålandsstenar, 40 kr., S. P. Andersson, Trehörnahult, ett löfte Herren 5 kr.; s:a 45 kr. Gm Joh. Nilsson, Ingeby, koll. fr. W. Emterwik 18: 68, gm Joh. Jonsson ur en sparb:a 10: 30; s:a 28: 98. Gm L. E. Larsson fr. Mantebo miss.-fören. 10 kr. Gm Em. Swensson af onämd 1 kr. Gm A. Andersson af Ol. Larsson, Wingåker, 5 kr. af onämd ett löfte Herren 12: 25. Gm J. A. Karlberg, Helsingfors, af onämd 14 f. m. = 10: 08. Gm E J. Ekman af A. B. 20 kr., koll. wid miss.-möte i Westerås 23 kr., af onämd 500 kr.; s:a 543 kr. Gm C. W. Dolk m. fl. koll wid årsmötet i Södra Missionshuset i Stockholm d. 18 och 19 juni 258: 23. Kollekt i sparbössor wid årsmötet i Stockholm d. 18 juni 256: 64. Gm L. B—g af B—s, M—ås, 10 kr. Gm J. P. Hübinett, behållning af serveringen wid årsmötet i Stockholm 107: 24. Gm G. Andersson, Silbodal, Arjeng, koll. wid miss.-möte i Sundstabyn d. 13 och 14 juni 31: 07. Af A. G. L. 40 kr. Gm P. Larsson fr. Grängesbergs församl. 10 kr. Gm T. Blomberg af K. J. Larsson, Hällsta, 100 kr. Af N. J., Ljusdal, ett löfte Herren 10 kr. Gm A. Olsson, Gansbyn, saml. d. 3 juni på en kaffefest i Wermskogs miss.-hus, 35 kr. Af O. Larsson, Nedre Skog, 10 kr. Gm E. Persson från Gråsens syfören. 45: 84. Af P. O., Mamre, Sundbyberg, 100 kr. Gm J. Nilsson, Södra Örrud, sparbössemedel m. m. fr. Ny miss.-fören. 45 kr. Gm C. Westling, Norrtelje, koll. wid mötet i Söderby, Aby, d. 20 juni 13 kr., fr. Guds förs. i Estuna 9: 25; s:a 22: 25. Gm A. Lydell koll. i Österåker 20: 07, d:o i Skedewi 23: 10, d:o i Floda 10: 94, d:o i Nyköping 10: 08, d:o i Oxelösund 10: 10, d:o i Malmköping 4: 80, d:o i Wenersborg 6: 52, d:o i Od, Alboga, 6: 75, d:o i Sköfde 7 kr., d:o i Djursätra 5 kr., af fröken Grålander 2 kr.; s:a 106: 26. Gm C. Gustafsson, Westerby, koll. i Söderbärkes miss.-hus d. 25 juni 25: 76, fyll. 24 öre; s:a 26 kr.

För missionen i Kongo.

Gm E. J. Ekman ur en sparb:a på miss.-skolan i Kristinehamn af eleverna 8: 56, gm G. A. Johansson fr. w:r i Laxarby och Erte-

mark 50 kr., fr. Kristinehamns miss.-fören. 70 kr.; s:a 128: 56. Gm N. J. Nilsson, Fageräs, af Stina Kajsa Larsdotter 5 kr. Af J. Helgerson, Göteborg, till inköp, underhåll och skolgång för 2 gossar 50 kr. Af onämd, Upsala, 10 kr. Gm K. M. Mattsson fr. w:r i Al 27 kr. Gm A. Andersson, Wingåker, från sönd.-skolbarn i Fogeltorp till hednab. 2: 67. Gm Jansson koll. i Fogdö miss.-hus 6: 25. Gm J. Sköld ur en sparb:a af J. och E. 21: 16, Gm Charl. Kinman fr. skolbarn i Långshyttan till hednabarn 5 kr.; s:a 26: 16. Gm K. Tillman, Ås, fr. Julita miss.-fören. 14 kr. Gm N. A. Lundström, Sundswall, koll. i Betlehemskapellet d. 2 maj 30: 57. Gm P. G. Swensson, Striberg, af Nora gamla syfören:s sparbössemedel 50 kr. Gm L. W. Nordqwist, Walö, ett löfte Herren 5 kr. Gm A. P. Thorell, Tärna, af madam Andersson 5 kr., Lina Johansson, Löth, 5 kr., J. Fernlund, Fastparbo, 5 kr., Th. Larsson, Gäßberg, 1 kr.; s:a 16 kr. Gm D. Flodin koll. wid miss.-möte å Grässö, Edebo, 22 kr. Gm E. Gudmundsson, Borlänge, Tjerna, fr. Stora Tuna miss.-fören. 100 kr. Gm G. Sunnberg fr. barnfören. i Gnesta till underhåll af en gosse 50 kr. Gm Joh. Nilsson, Ingeby, insaml. för barnen, 5 kr., gm Joh. Jonsson fr. Aplungs sönd.-skolbarn till d:o 11: 70; s:a 16: 70. Gm Fr. Hellqwist, Norrköping, koll. wid barnfest i Östra Ryd pingstdagen till hednabarnen 8 kr. Gm Leon. Brasch från Saltwiks jungfruören. till barnen 50 kr. Gm G. Olsson fr. arb.-fören. i Enåker 12 kr. Gm A. Andersson, Bollnäs, fr. miss.-wänner i Wexbo 25 kr. Gm J. E. Rosenberg koll. i Tjockö bönhus d. 22 febr. 3: 56, insaml. i Tjockö bönhus wid ett möte d. 20 juni 38: 52; s:a 42: 08. Af H. W. 8 kr. Gm C. Westling, Norrtelje, fr. Guds församl. i Rö 40 kr., koll. wid möte i Wäddö, Elmsta, d. 27 juni 27: 25; s:a 67: 25. Af skolbarn i Wapelnäs 2 kr.

För yttre missionen.

Gm E. J. Ekman ur E. U—s sparb:a 8: 33, gm C. W. Karlsson fr. Kölsile syfören. 125 kr., gm N. A. Karlsson, Säfwast, Öf:wer-Luleå, 20 kr., gm Hilda Brinkman fr. östra Skrukeby syfören. 50 kr.; s:a 203: 33. Gm S. P. Danielsson, Gopa, Bjursås, behålln. af ett kaffemöte i Tellberg, Al, 16 kr. Af And. Andersson, Smedbyn, Leksand, 25 kr. Gm E. G. Andersson fr. Almunge miss.-fören. 20 kr. (deraf 35 öre afgått till porto för möteskort). Gm N. Löfgren, Norrköping, af Styrestads syfören. 36 kr., onämd 5 kr., af Nilsson ur en sparb:a 5 kr., M. Al. 5 kr.; s:a 51 kr. Gm J. P. Isaacson, Rämen, fr. Tuna Häftbergs friförsaml. 20 kr. Gm C. A—g, Enbacka, af de unga wännernas i Gustafs kaffemöte 36: 10. Gm J. Bengtsson fr. Alboga och Ods miss.-fören. 20 kr. Gm J. Jonsson, Östby, af Ockelbo miss.-fören. 260 kr. Af "lille Johannes" ur haus sparb:a 1: 85. Gm A. Andersson, Wingåker, fr. miss.-wänner i Mjälnäs 20 kr., koll. i Galtorp 23: 25; s:a 43: 25. Gm J. Hellgren, Sundswall, fr. brödrafören. i Indal 7 kr. Gm J. Sköld koll. i Simonsbo, Husby, d. 14 april 3: 28, d:o i Korsä bruk d. 16 april 12: 50, koll. i Awesta d. 16 maj 36: 55; s:a 52: 33. Gm N. A. Lundström af Sundswalls brödrafören:s sönd.-skolsparb:a 12: 14, P. O. Gustafsson, Alsta, 25 kr.; s:a 37: 14. Gm J. P. Mellqwist, Boxholm, af Malexanders miss.-fören. 25 kr. Af J. A. Pettersson, Surbrunn, ett löfte Herren 5 kr. Gm A. P. Thorell, Tärna, af norra fören. i Solbo 34 kr. Gm E. Gudmundsson, Borlänge, Tjerna, från Stora Tuna miss.-fören. 100 kr. Gm J. F. Ottoson koll. i Enåker 28: 65. Gm J. G. Nywall, Molkom, af kretsen Gaperud 41 kr. Gm A. Andersson af Ol. Larsson, Wingåker, 5 kr. Gm J. Andersson fr. Ingstarbo kretsfören. i Ö. Löfsta 20 kr. Gm J. F. Gillberg koll. i Seglingsberg 17 kr. Af G. Holstensson 25 kr. Gm J. J. Werngren af onämd, Simonstorp, 20 kr. Gm C. Westling, Norrtelje, fr. Ununge 35 kr. Gm N. P. Sjöberg fr. Arbrå fria församl. 80 kr.

För judemissionen.

Gm J. Jonsson, Östby, af Ockelbo miss.-fören. 5 kr. Gm A. P. Thorell, Tärna, af A. P. Holmqwist, Smedsbo, 5 kr. Af två systrar i Krokek 2 kr. Gm C. Westling, Norrtelje, fr. Bikupan i Rö 10 kr., af R., Norrtelje, ett löfte åt Herren 10 kr.; s:a 20 kr.

För missionen i Ryßland.

Gm K. Tillman, Ås, fr. Julita miss.-fören. 8 kr.

För sjömansmissionen.

Gm C. Westling, Norrtelje, fr. Bikupan i Rö 9: 75.

För reseombudswerksamheten.

Gm E. J. Ekman af onämd 500 kr. Gm J. Sköld öfwerskott å respenningar 26: 50. Gm E. J. Ekman af onämd 500 kr. Gm J. F. Ottoson koll. i Enåker 7: 75. Gm J. P. Engzell öfwerskott å respenningar 50 kr. Gm E. J. Ekman af onämd 500 kr.

In natura.

Af Amalia Swanberg, Rök, guldring. Gm K. F. Ohlsson, Sala, 1 guldring.

Kom ihåg sparbössorna!

Meddelande.

Till swar på ingångna förfrågningar må nämnas, att de perlor, som man önskar skänka till missionen, böra wara kulörta. Af swarta och hwita perlor wärderas endast sådana, som äro mycket små.

Missionssparbössor

(original)

med vignett lika widstående kliché finnas ständigt å lager hos Joh. Norrlén, Stockholm, Klarabergsgatan 52. Pris 7 öre. Wid parti lemnas rabatt. Expedieras helst mot efterkraf.

Obs. De från andra håll utbjudna missionssparbössor ligga betydligt efter dessa i såwäl hållbarhet som utstyrsel och tillwerkningsmetod.

Obs. Vignetten kan efter önskan ändras.